

Helena Hvozdecká
TISÍC A JEDEN KLIK

POSLEDNÍ
GENTLEMAN

TISÍC A JEDEŇ KLIIK

Helena Hvozdecká

Copyright © 2015 Helena Hvozdecká

Obálka ©2015 Helena Hvozdecká

Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2015

1. vydání © Lukáš Vik, 2015

ISBN ePub formátu: 978-80-87749-95-1 (ePub)

ISBN mobi formátu: 978-80-87749-96-8 (mobi)

ISBN PDF formátu: 978-80-87749-97-5 (PDF)

Konverze do elektronických formátů:

webdesignér Lukáš Vik

<http://www.lukasvik.cz>

Předmluva

Vážené čtenářky a čtenáři,

když jsem četl tuto knihu poprvé, nemohl jsem uvěřit tomu, že by mohla popisovat skutečné příběhy. Jednoho dne mi bylo nad sklenkou vína vysvětleno, že povídky byly opravdu inspirovány reálnými zkušenostmi. Přestože příběhy v této knize jsou vyprávěny s určitou nadsázkou a ironií, popisují skutečné zážitky několika žen a mužů, kteří se pokusili seznámit se prostřednictvím internetových seznamek. Povídky jsou odrazem vlastních zkušeností autorky a částečně příběhů jejích několika známých. Seznamují nás se specifickým prostředím internetových seznamek, se všemi jeho pozitivy i negativy a současně nám dávají nahlédnout do vnitřního světa několika hrdinů, kteří se zhruba v polovině svého života pokoušejí najít nového partnera.

Tato kniha je realistickým odrazem toho, že internetové seznamky poskytují mnoho příležitostí k navázání nových kontaktů, ale i toho, že prostředí internetových seznamek umí být bezohledné, kruté, sobecké a hlavně vulgární. Ukazuje fenomén

dnešní doby – přesvědčení mnohých, že anonymita internetu nevyžaduje slušného chování.

Přestože kniha může celkově vyznívat jako rána do tváře všem bezcitům a hulvátům, její poslání je jiné. Má Vás především pobavit. Autorka Vám s lehkostí a nadhledem předkládá následující stránky, některé plné ironie a jiné zase trochu smutné. Ukazuje, že hledání partnera či partnerky přes internet může být záležitost humorná, dobrodružná, ale často i velmi zdrcující. Přesto se autorka jako každá správná kočka zatím vždy dokázala otrást a jít dál.

Jan Ševčík

Slovo autorky

Příběhy, do kterých se za chvíli začtete, nejsou smyšlené, z větší části je psal sám život. Proto také podobnost se skutečnými osobami není vůbec náhodná. S realitou jsem však ve svých příbězích zacházela poměrně volně, předlohou pro jednu z postav mohlo být i více skutečných mužů nebo žen. Všichni však mají smyšlená jména a také další údaje jsou upravené tak, aby nebylo možné nikoho identifikovat.

Zcela autentická a až na jména a faktické údaje neupravovaná je však většina vzkazů a odpovědí na inzeráty. Ponechala jsem je v původní podobě včetně mnohdy velmi svérázného pojetí pravopisu. Některé situace si člověk nemůže vymyslet, musí je prostě zažít. V případě seznamování se na internetu totiž platí, že skutečnost je někdy mnohem barvitější než ty nejdivočejší fantazie. Nemám v úmyslu se omlouvat těm, jejichž slova jsem v příbězích použila. Byla bych naopak docela ráda, kdyby se poznali a zamysleli se, příp. korigovali to, co pouštějí do éteru, i když v tomto případě jde asi o přehnaný optimismus.

Skuteční jsou i hlavní hrdinové příběhů. Předpokládám, že většina čtenářů má ve svém okolí podobné Heleny, Alice, Johany, Kristýny, Petry, Marky nebo Zdeňky, kteří se z různých důvodů pokoušejí více či méně úspěšně více a více či méně dlouho seznamovat na internetu. Chtěla bych poděkovat všem, kteří byli ochotni jít s kůží na trh a podělit se o své příběhy. Chtěla bych současně vyjádřit svůj obdiv těm, kteří se nevzdávají ani po opakovaných nezdarech, zklamáních a bolestných zkušenostech a ráda bych jim popřála, aby při hledání partnera neztratili optimismus, nadhled a NADĚJI.

Prolog

Helena rozřezala poslední krabice, přidala je na hromadu dalších už připravených kartonů a svázala je provazem. Děti se chopily připravených balíků a vydaly se ven s cílem najít v okolí nového bytu kontejner.

Helena na chvíli osaměla. S pocitem příjemného uspokojení procházela jednotlivé místnosti bytu, které se jim už během jednoho týdne po přestěhování podařilo uvést do obyvatelného stavu. Na chvíli se posadila na pohovku v obývacím pokoji a pohodlně se opřela. Po poněkud hektických událostech posledních dnů si konečně dovolila úplně se uvolnit.

Cítila neobvyklý klid. Změn ve svém životě už se nebála, naopak, vítala je. Nový byt znamenal i začátek nového života. Života ve třech. Jen Helena a její děti. No děti... Syn i dcera už ji dávno přerostli. Dceři chyběl k dospělosti jen malý krůček, synovi sice o trochu delší krok, oba se ještě rádi nechali opečovávat, ale s oběma už se mohla bavit jako s dospělými. Vlastně to byla dcera, kdo přišel s myšlenkou přestěhovat se. Právě dcera nejhůř snášela domácí dusno. Nestála o úplnou rodinu,

kteřá už stejně rodinou nebyla, ani o manželství rodičů, které už existovalo jen na papíře.

Helena se spokojeně protáhla. Konečně se mohla volně nadechnout a nebylo to způsobeno jen blízkostí lesa, který byl od jejich bytu vzdálen sotva pár metrů. Po dlouhé době se cítila spokojená. Co na tom, že se byt, ve kterém už týden bydleli, nacházel v panelovém domě. Co na tom, že pohovka, na které seděla, patřila majiteli bytu. Co na tom, že pro sebe neměla samostatnou ložnici, protože ta její byla součástí obývacího pokoje, tedy společného prostoru a představovala ji vlastně pouze matrace a noční stolek. Manželské dvojlůžko zůstalo v původním bytě. I s manželem. Helena zadoufala, že se manžel brzy změní v manžela bývalého a ona bude moci tuto životní etapu definitivně uzavřít. Ohlédla se dozadu na svoji matraci a lehce se zachvěla při vzpomínce na noci s již téměř bývalým manželem. Otrásl jí chlad a v žaludku ucítila mírnou nevolnost. Dva cizí lidé v jedné ložnici, v jedné posteli, otočení k sobě zády... Nucení sdílet intimitu, kterou už dlouho necítili. Manželskou postel by Helena nestěhovala, ani kdyby se do nového bytu vešla. K čemu by jí vlastně byla? Pro případné návštěvy stačilo roztáhnout pohovku, na které Helena seděla.

Případné návštěvy? Vždyť nemá koho pozvat. Helena se zamyslela. Kdy se jí naposledy dotkl nějaký muž? Měla několik kamarádů, ale nikoho skutečně blízkého. Nejbližšího. Nenastal čas něco s tím udělat? Kamarádka Aneta už dávno Helenu přemlouvala, aby se zaregistrovala na některé ze seznamek. Helena podobný krok odsunovala až na dobu po rozvodu. Jenže rozvod se protahoval, roky přibývaly a osamocené večery už Helena raději nepočítala.

„Jak dlouho chceš čekat? Až do důchodu?“ posmívala se jí Aneta. „Nasadíš klapačky, vezmeš hůl a vyrazíš na rande?“

Helena se znovu otočila a zadívala se na svůj odraz v zrcadlových dveřích šatní skříně.

„Na svoje roky nevypadáš zase tak špatně,“ sdělila svému obrazu v zrcadle. „Jen jestli to nebude tím, že jsi krátkozraká a díváš se na sebe bez brýlí,“ dodala vzápětí. „Možná bych vážně neměla čekat, mladší už nebudu.“

Od svých známých věděla, že najít toho pravého může trvat hodně dlouho. Nebo se to také nemusí podařit vůbec. Samota už Helenu dávno přestala děsit, zvykla si rozhodovat o sobě sama, zvykla si i na zodpovědnost za sebe a své děti, zvykla si na svoji volnost. Společné soužití s manželem bylo

formální už víc než rok před přestěhováním, vlastně jen občas sdíleli prostor jednoho bytu. Společně nedělali už téměř nic. I čas pro děti byl oddělený. Tak co mi vlastně brání, přemýšlela chvíli Helena. Stěhovat si sem nikoho nebudu. A věrná už nemám být komu.

Večer se Helena připojila na internet, otevřela stránky Seznamky, cz a vytvořila profil. Na závěr ještě poslala ke schválení svůj inzerát.

Svět je krásné místo k žití, ale mohlo by být ještě krásnější – s přítelem, později partnerem, který by se mnou radosti života sdílel.

Část první

Seznamování očima žen

Inzerát

První odpověď přišla v odpoledních hodinách, několik minut poté, co se inzerát objevil na internetu. Vzápětí mobil v kapse ženy zavibroval podruhé. Potřetí. A znovu. Otevřela mobil.

Předmět: Odpověď na inzerát v seznamce...

Helena se podívala na hodinky. Bylo právě 17.00. Zřejmě skončila pracovní doba, pánové odložili notebooky, tužky, lopaty nebo něco jiného a podívali se, co je nového na seznamkách. Rychle napsali odpověď, aby je náhodou někdo nepředběhl. Helena dál v klidu umývala nádobí. Teprve večer se přihlásila ke svému účtu, aby si pročetla odpovědi na svůj inzerát. Od svého experimentu si mnoho neslibovala, ale jak postupně zjišťovala, skutečnost ještě silně předčila očekávání.

Většina odpovědí byla stručná, přímo minimalistická. Už ta první jí skoro vyrazila dech.

Tady jsem: 48/170/80

No to je úžasné. Mám si tě přijít osobně vyzvednout? A kam vlastně?

Ahoj, kolikrát jezdím do Brna a nemám kde v noci přenocovat...

„To je ovšem tvůj problém,“ napsala rychle odpověď.

Ahoj, sluší ti to, co takhle zkusit něco nezávazného? Klidně to zkoušej, pokud najdeš sobě rovnou.

Ahoj nezajdem na kafe broněk
Nezajdem. Proč bychom měli?

Ahoj, jsi sympatická žena a tak si tě dovoluji oslovit. Nevím, jestli nebude problém můj věk 59 let, svobodný a bez závazků. Taky mám pár kilo navíc. No uvidím, jestli se dočkám odpovědi, ale jsem optimista... Vašek

No, milý Vašku, optimismus si ponechej, ale nech si i svůj věk a kila navíc. Ledaže bych tě přivítala ve své poradně pro výživu...

Ahoj. Zaujal mě tvůj inzerát. Jen krátké info o mě (rád napíšu víc a pošlu foto přímo na tvůj email). Jsem VŠ 44/164/66 z Olomouce – mladšího vzhledu, svobodný, bez závazků, nekuřák. Mám rád přírodu, hory, cestování, rád fotím, rekreačně sportuji. Kdybys měla zájem, napiš.

Promiň, ale jsi poněkud podměrečný. Potřebuji k muži svého srdce vzhlížet a ty jsi ještě menší než

já. Pokud bych si vzala podpatky, budeš vzhlížet ty ke mně a to je pro mě vrcholně antierotické...

Ahojky, rád bych se s tebou seznámil, odkud si? Mira 33 l.

Zkus si přečíst, profil, chlapče.

Odpovědi bez textu omezené na smajlíky hned mazala. Navíc u většiny z nich postrádala podpis. Moc si nevěděla rady ani s osamocenými větami typu: Seznámíme se?

Ahoj J , psal další.

Co odpovědět na takovou odpověď? Snad jen: No nazdar.

Chtěl bych se s tebou seznámit.

Tak pro to zkus něco udělat. Třeba se alespoň představit.

Další ze zájemců dovedl úspornou formu téměř k dokonalosti:

Ahoj, 57 l., jsem podn., hl. kamaradku

Tak hledej, hledej. A hodně štěstí.

Ahojky, neznámá. Písname si? Rád se seznámím.

Jsem 43,185,SŠ,rozveden,zajištěn. Nebopozvu na dobré papáníčko-vzájemné sympatyje řeknou víc?

Pohodový páteček, papa Pepa

Papa Pepo, sympatyje musí být... Bože, nakonec snad začnu šíšlat, vzdychla si.

A takového pejska bys nechtěla, ptal se další.

Podívala se na přiloženou fotku. Byl na ní obtloustlý muž s pleší, objímající svého psa. Oblečený do trenek a trika, které stěží zakrývalo jeho pivní břicho. Na nohách měl silné ponožky a sandály. Do tváře mu neviděla.

Pes by ještě ušel, napadlo ji.

Další odpověď byla také stručná.

Možné já?

Podívala se na připojenou fotografii a zaúpěla. Jednoho otce už mám, stačí. Zcela nemožné...

Ahoj, menuju se Štefan, a rád bych se s tebou seznámil.

Jsou rozv. z JM, 53 let. Jsou nekuřák, alkohol nemusím. Jsou hodnej a inteligentnej muž. Mám rád vše, co k životu patří. Děti nejsou překážkou. Pa Š

Do očí jí vhrkly slzy. Z tebe ta inteligence přímo čiší. Jen nevím, jestli na mě nejsi inteligentnej až moc.

Pozvani na kavu... Karel 1747450l. a ujdu. Usmev prosim-! Apropo foto muzu poslat i s dalsim info.P.S. Hezky nejen den.

Myslím, že foto ani posílat nemusíš, Karle, děkuji...

Dobry den, až budete mít čas a náladu mrkněte na můj profil a fotečky, pokud se neleknete písničky ...Příjemný zbytek dne. Robert

Asi nepísnu, lekla jsem se. Potetovaný drsoň, to je můj sen. Jen aby se nezměnil spíš v noční můru. Otrásla se.

Ahoj rad bych tě pozval na kavu napiš budeš lichtít s pozdrave pepa. Su z Liberce.

Promiň, Pepo. Linechcu. Mimochodem, jsem z Brna. Bydliště mám uvedeno v profilu.

Dobry den preji.

Nejenom ze jste krasna zena ale vypada to ze vite co chcete od zivota. Myslim ze zacit znovu nejni nikdy pozde, a dobrych pratel nejni nikdy dost. Rad bych si vymenil par prijemnych sluvek, budete-li mit zajem poznat nove kamarady-rad pockam na odpoved.

Karel.

Máte pravdu, Karle. Bohužel opravdu vím, co chci, a slevovat se mi nechce. To nejni moje cesta.

Dobry den, nevadil by vám přítel starší o 20 let? Rád vám o sobě napíši. Bohumil.

Vadil, Bohumile, vadil. Nejssem gerontofil.

Ahoj, jsi krásná žena, rád bych tě poznal. Skutečně klameš tělem, vypadáš tak na třicet.20/188/78
Bohužel nejsem ani pedofilka.

Další odpověď neměla chybu:

Ahoj, chtěl bych se stát tvým osobním WC, psal 33 letý vysokoškolák. Pochopitelně se ani nepodepsal. Jeho profil byl zcela prázdný. Odpověděla okamžitě: „WC mám. Nepotřebuješ spíš terapii?“

Poslední odpověď byla zcela bezkonkurenční:

Hledám intimní kamarádku, napiš mi na můj mail:monybaby@seznam.cz. Čekám J

Zajásala: Heuréka! Konečně vím, co mi chybělo ke štěstí. Lesbická láska!

Začínala být unavená. V rychlosti přelétla další e-maily, přišlo jich víc, než čekala. Svou roli zřejmě sehrála její fotografie, vlastně několik fotografií, výsledek jejího experimentování se samospouští a dalších „uměleckých“ úprav, které se její dceři velmi povedly. Marně však čekala na zajímavou, smysluplnou odpověď. Z příložených fotek na ni hleděli mladí svalovci, většinou svlečení do půl těla, potetovaní Rambové, sportovci v šušťákových

soupravách nebo lyžařských kombinézách schovaní za tmavými brýlemi, několik obtloustlých venkovských strýčků v trenýrkách nebo mírně anorektičtí mladíci se smutným výrazem.

Občas hodně prozrazoval už nick sám o sobě nebo úvodní pozdrav. Přemýšlí vůbec ti pánové, když se představí jako „bzuk“ nebo třeba „pavlik. bambino“? Neměla ráda hrubost, ale zdrobněliny u mužů středního věku jí připadaly ... prostě odpuzující. Na většinu dopisů neodpověděla ani formálně, ze všech těch smajlíků, pozvání na káfičko a jiné dobrůtky bez dalšího textu, ze všech „ahojků“, „papa“ a jiných infantilismů se jí zvedal žaludek.

Znovu se jí potvrdilo, že je zajímavá pro kategorii mužů od 55 let výš. Ti mladší, čtyřicátníci, její vrstevníci, zjevně hledají také mladší, tedy třicátnice. Povzdychla si. Nejsou všichni postarší muži stejní, přemítala, ale víc si přece jen rozumím s těmi přibližně stejně starými. Nebo mírně mladšími. Padesátníci nebo vlastně téměř šedesátníci jí vesměs připadali usedlí a příliš pasivní... a po pravdě i fyzicky nepřitažliví L. A navíc jsem ulítlá na psavce, přemýšlela Helena, to už se v dnešní době nenosí? Znovu nahlédla do několika odpovědí. Čím chtějí všichni ti muži

zaujmout, když o sobě nejsou schopni napsat ani pár souvislých vět? Kromě inzerátu měli k dispozici vyplněný profil, včetně několika řádků o její představě partnera a vztahu. I číst je v dnešní době už ztráta času?

Podívala se na sebe do zrcadla.

- Kde jsou všichni zajímaví, inteligentní, duchaplní, aktivní muži středního věku? povzdychla si.

- Jsou zadání, odpovědělo zrcadlo.

- Všichni?

- Buď jsou ženatí, nebo mají mladé atraktivní milenky. Nebo obojí.

- A já jsem co? Přece nejsem ještě ani stará ani neatraktivní.

- To bylo vtipné.

- Ha, ha, ha. Mám se jít pověsit, nebo co?

- Máš na výběr. Buď snížíš laťku, nebo zůstaneš sama.

- Chceš říct, že jsem moc náročná?

- To jsi. Není ti dvacet. Ve svém věku už moc šancí nemáš.

- Nechci vztah za každou cenu. Nemám důvod být s někým, kdo mi nic neříká. Nepotřebuji ani kamaráda ani příležitostného milence. Mám zájem

o partnera v pravém slova smyslu. O někoho, kdo mi nechá moji svobodu a současně bude schopný se mnou držet krok. O někoho, s kým si budu rozumět a kdo mě bude po všech stránkách přitahovat...

- Hezká pohádka... Tak sni dál...

Měla chuť do zrcadla třísknout. Ale spokojila se s tím, že ho otočila ke zdi.

Týden na seznamce

Po neúspěchu s prvním inzerátem se Helena rozhodla zaregistrovat na seznamku Šťěstí. Vymyslela si přezdívku a použila jednu ze svých soukromých e-mailových adres. Detailně vyplnila profil, přičemž rubriky, které vyplnit odmítla, alespoň opatřila komentářem: *Intimnosti jsou intimní – takže až z očí do očí jen tomu jednomu vyvolenému* J .

Přidala fotografii a pohrála si i s textem inzerátu, aby přitáhla ty zájemce, kteří by mohli odpovídat jejím představám, a předem odradila ty, kteří ji vůbec nezajímali. Poslala inzerát ke schválení a nalila si skleničku čistého vína ve snaze spláchnout poněkud hořkou pachů.

Zkusila racionální argumenty, ale necítila se o moc lépe. Rozvodem život nekončí. Nechce být do konce života sama. V reálném životě má jen minimální šance na seznámení se. Internetové seznamky jsou dnes už běžným způsobem seznámení zvláště u dospělých středního věku.

Jsou seznamky běžným způsobem seznamování i pro osamělé psycholožky středního věku? Může si při své práci dovolit na některé z nich exhibovat?

Co když v anonymním virtuálním prostoru narazí na někoho ze svých klientů? Co když ji někdo z nich pozná? Její soukromí by mělo klientům zůstat utajeno. Chvíli váhala. Její fotografie nebyla zatím zveřejněna, ještě stále mohla profil s inzerátem i fotkami zrušit.

Má však jinou volbu? Má si připnout na bundu cedulku s textem: Jsem k mání? Nebo začít oslovovat sympatické muže na ulici, v obchodech, restauracích či dokonce v prostředcích MHD?

Zběžně nahlédla do profilu několika mužů její věkové kategorie. Většina mužů měla zjevně odpor k psaní a jejich profily byly vyplněné jen minimálně. Našli se však i takoví, kteří detailně popisovali délku a šířku svého přirození a přítomnost či nepřítomnost, tvar či hustotu svého ochlupení, případně další detaily ze svého intimního života. Podobné profily už předem vyloučila ze sféry svého zájmu. Ty zajímavé si uložila do paměti, ale rozhodla se prozatím nikoho aktivně neoslovovat a vyčkat na odezvu na svůj inzerát.

Přála si, aby nemusela hledat.

Raději by byla sama objevena.

Pondělí, den 1.

(Drazí přátelé! Nerada bych vypadala jako kurva, ale byla bych ráda, kdybyste mě využívali častěji. S pozdravem, Vaše gramatika.)

Večer po návratu z práce se mírně nedočkává Helena přihlásila na svůj profil. Vzkazů přišlo hned několik desítek, návštěv měla ještě několikanásobně víc. Někteří z návštěvníků nereagovali vůbec, několik z nich zanechalo pouze ikonku s prvním dojmem:

Líbíš se mi.

Zajímavý profil.

Popovídáme si?

Co pozvání na kávu?

Pomazlíme se?

Helena se rozhodla, že se ikonkami nebude vůbec zabývat a raději projde množství vzkazů. Některé z nich rovnou házela do virtuálního koše, některé vyhodila až po krátké reakci. Jak se vzkazy probírala a třídila je, postupně zjišťovala, že se její schránka začíná silně vyprazdňovat, až na dně zůstal pouze jediný vzkaz od muže, kterého Helena zařadila do pracovní kategorie: *K dalšímu prozkoumání.*

Při čtení ji dokázal nadchnout hned první vzkaz:

KR2: *Proč máš tak veliký uši?*

Sibi: *A proč máš tak malý mozek?*

Fanda48: *Ahoj jmenuji se Franta je mne 48 let a take hledam Vaznej Vstah tak co skusime to Franta odepiš.*

Sibi: *Myslím, že nezkusíme, Franto. Helena*

Viki: *ahoj, jsem kluk stejného vzdělání jako Ty.. je my 43, 182, 80, takže to není až tak hrozný.. dopad jsem tak trochu podobně.. ale vše je viřešeno.. bylo by fajn, vydět se..*

Sibi: *Ahoj, sice jsi stejného vzdělání, ale na vyjmenovaná slova po v a m jsi zjevně chyběl, že? A navíc ses zapomněl podepsat...Helena*

Bedan:*ahojki ,jeden troufalec se hlasi.*

Helena prohlédla profil, ale byl zcela prázdný, chyběla i fotka. Chvilí přemýšlela, jestli má smysl reagovat.

Ahojky, tak ať ti neupadne ruka, napsala, jsi troufalec nebo spíš zoufalec?

Vzápětí svou odpověď zase smazala, vzkaz vyhodila do koše a četla dál.

SAM1: *Dobrý den! Mohu se o Vás ucházet? S pozdravem a přáním hezkého dne, SAM1*

Helena se zadívala na přiloženou fotku a upřímně se vyděsila. Přestože jednoznačně uváděla v profilu, že má zájem o vrstevníka, muž na fotce už dávno nebyl vrstevník.

Kdybych byla hodně tvrdá, řekla bych, že o tebe už se bude ucházet tak leda smrt, ulevila si Helena a vzkaz vymazala.

Mario11: *ahoj skus to semnou pa mario na vzdy spolu*

Sibi: *Ahoj, ale myslím, že pravdou bude spíš ni kdy spolu...Helena*

Lub186: *achojki, nechtela bisy treba prohodit par slov? mej pohodovej tiden. Luboš*

Sibi: *Bingo! Nechtěla. Ozvi se, až se naučíš česky. Dobrou noc. Helena*

Mišak: *Ahoj jmenuji se Oldřich, je mi 33 let, jsem z Brna, svobodný, zajištěný, hodný, pohodář. Pokud bi ti nevadilo, že jsem mladší tak k lidně napiš rát se stebou seznámím, ahoj Olda.*

Sibi: *Jenže mně by to vadilo, opravdu hledám vrstevníka v podobné životní etapě. Helena*

FFF: *Co..píšeš, takhle ,tu a tam ..krásnou literaturu mnoho pravda nežeru.... Franta*

Ale jinak, soudím podle tvé fotky, žereš nad míru...
běželo hlavou Heleně.

Petr_45: *Rád se seznámým. Jsem 45,185, rozveden.
Hezký den přeje Petr- hnědá očka, černý vlas.
A k tomu krátký rozum, as...*

Rodovc: *jsem skromní věrní ale ted jsem sám a
nemám to komu dát moji persktivu bt takoví jak
che ta žena co potřebuje odemě lásku věrnost a
porozumění jak když jsem sám jsem pracovitý ale i
milí ktomu co mi život dá naděj žít vedle někoho co
odemě oocekává žena od muče .Mužem jse setkat
prosím děkuji naschle na váš email odvás Roman,
vichodočeskej kraj---45let mi je prosím.*

Sibi: *Mi je 44 a nejsu z východočeskýho, ale tvrdý Y
mě psát naučili. Helena*

MIRIN: *Ahoj. Mohu splnit tvoje očekávání.(Mirek 49
let/VŠ z Brna)*

Na fotografii byl asi 150 kilogramový muž. Helena
chvíli přemýšlela, která očekávání měl Mirek na
mysli. Že by měla nadšením otevřít náruč podle
vzoru „to všechno je moje“?

SUBMIN: *Hezký dobrý den. Nechtěla byste mít svého osobního otroka a sluhu? Ovládám veškeré domácí práce a hledám paní, které bych mohl sloužit.*

Někdy se divím, že jsem se ještě nepozvracela...

Ale sluha by se hodil ... alespoň bych to po sobě nemusela uklízet, konstatovala poněkud konsternovaná Helena, když vypínala počítač.

Úterý, den druhý

(„Šišli, mišli, kam jsme přišli? Na šišlavý vršíček, kde si šišlá liška s myškou, jak prý strašně šišlá šnek.“)

Pája: *Ahoj, jmenuji se Pavlík.*

Máš ráda zvířátka?

Mám doma Filípka a Daisynku. Nyní ještě čtyři koťátka.

Britská modrá.

Pak mám ochočeného králíčka Mikyho. Bydlím jižně od Brna. Jestli budeš chtít, tak Ti napíše o sobě více.

Přeji pěknou neděli, Pavlík

Až do této chvíle jsem netušila, že nejlepším lékem proti zácpě je pobyt na seznamce, povzdychla Helena a odešla na toaletu. Vzkaz ji silně provokoval k černohumorné odpovědi typu:

Zvířátka miluji ve všech úpravách. Co třeba králíčka na česneku, umíš? Přijela bych s dětmi na oběd. Ovládla se a odpověď neposlala.

Pavolino: Ahojík, přeji krásný večer, máš moc krásně napsaný profílek, je vidět že to psalo srdíčko. Určitě jsi báječný človíček a ještě k tomu nádherná žena. Jsem Pavel bude mi letos 46let jsem rozvedený, mám jedno dítě a to už dospělého. Žiji v Adamově a pracuji v Brně. Když mi prosím napíšeš tvůj emailík, tak pošlu svou fotečku, ju? Tak zatím přeji krásný večer a ještě kouknu jestli třeba tu nejsi pa Pavel

*Sibi: Děkuji, ale nechci, myslím, že by to nemělo smysl. Promiň, hledám něco jiného. Helena
Helena špatně snášela zdobněliny u dospělých mužů. Chlap, který ve 46 letech zdraví Ahojík, a posílá fotečky, určitě nosí trenýrky s červenými medvídky a na víkend jezdí za svou maměnkou, aby mu vyprala košilky, tričinka a mikinky a napekla pekáček buchtiček. A tento navíc říkal „ju“!*

Pavolino: Hm..ani jsi tomu nedala šanci.....Helenko ty poznáš podle pár řádků zde napsaných, že by to nemělo smysl....tak to jsi dobrá.....opravdu....Také si občas jen tak píši, mám tolik popsanych papírků. Jeden bych Ti Helenko poslal, jsou tam mé myšlenky, od srdíčka, třeba rozsvítí plamének v Tvé dušičce....

Sibi: Pochopitelně z pár řádků mnoho nepoznám, ale cítím, jestli mě řádky oslovily a mám chuť rozvíjet další komunikaci nebo spíš ne. U tebe mám dojem, že každý vysíláme na úplně jiné vlnové délce. Mimochodem, zdobnělinky a infantilismy u dospělého člověka u mě vyvolávají kopřivku. Hodně štěstí při hledání té pravé. Helena

Pavlino: Děkuji za odpověď. Máš pravdu, deme každý jiným směrem. Přesto Ti tedy HELENO přeji ať najdeš toho pravého dospělého muže. Pavel

SP12345: Jsem tu pro Tebe. Smolíček Pacholíček.

Sibi: Já už ze Smolíčků vyrostla. Jezinka

DSJ: Jsem 52/171/80 s vlastním bytem v Jevíčku. Rád Vás pozvu na cokoliv. Těším se na odpověď. Foto posílám. Žiji sám ve svém. Jsem rozvedený. Mám blízko k hudbě a snad ke sportu. Zajímám se o vše nové. Přitahuje mě D/S vztah. Jan

Helena se pochlubila vzkazem své kamarádce

Anetě: „Velmi lákavá nabídka. Jen si nejsem jistá, jestli mám být D nebo S. J“

Odpověď od Anety přišla okamžitě: „Jednoznačně D! Spráskat bičem! J“

DAV: Ahoj, je mi 48 let, jsem cizinec z jižní Evropy, Chorvat, majitel cestovní firmy, sportovní typ 180/74, vysokoškolák, elegantní, komunikativní romantik se smyslem pro humor, dobré jídlo a zábavu, mám rád výlety do přírody. Moje dospělé dcery už mají svůj život, tak hledám ženu, se kterou bych mohl trávit noci ... Jsi můj typ. Neumím moc dobře česky, ale s tebou se to rychle naučím Prosím o Tvou odpověď, jsem v Liberec, pozdrav, Davor
Sibi: Děkuji, ale vypadá to, že se ani moc neorientuješ v mapách. Nezdá se ti Brno trochu z ruky? Helena

ZDEN-66: Ahoj, jak se mas? Jmenuji se Zdenek. Mohli bychom se seznámit, pokud by ti nevadilo ze ziji uz 4 roky v Anglii? Jestli budeš mít zájem tak prosim odepis. Hezky den Zdenek

SIBI: Ale ne, proč by mi to mělo vadit? Stačí, když mi pošleš letenky na cestu tam i zpět. Svoje dvě děti беру s sebou. Helena

BOBOB: ahoj napiš dik pa bob

Možná mělo být na konci spíš „blb“ Není to překlep?, přemýšlela Helena a zkusila novou verzi vzkazu.

AHOJ NAPIŠ DIK PA BLB (poslední dvě slova je možno psát i bez mezery, čímž se ušetří jeden znak).

Další vzkaz Helenu doslova nadchl. Obsahoval totiž jediný smajlík bez dalšího komentáře. Přesto se rozhodla odepsat.

1X1Y: :-)

Sibi: *Díky, ale mám trošku problém zapamatovat si tolik údajů hned napoprvé, nech si něco i napříště, nemusíš na sebe hned prásknout všechno, no ne?*
Helena

Boubelinka: MAM TU NEKOHO KDO JE SAM A CHCE ZNEKIM ZALozIT RODINU A JE MU 35
Sibi: JA TU MAM PĚT KOCEK A RODINU UZ NEHCI ZNIKIM

Další vzkaz poslal motorkář Hafík ze Dvora Králové:

Hafík: *Dobry den ,až budete mít čas a náladu mrkněte zde na můj profil a písněte, písněte, zajdem někam na pokec...jen pozor, fotka neodpovídá,jsem ted o 12 kg. lehčí a štíhlejší...změnil jsem jídelníček.*
Robert

Zdá se, že mu zeštíhlel hlavně mozek, povzdychla Helena, když nahlédla do jeho profilu. Co ji

připadalo obzvlášť přitažlivé, bylo Hafíkem zmiňované „tetování na pravém rameni lebečky a Harley Davidson.“

Jen by mě zajímalo, mudrovala Helena, kde se nachází „pravé rameno lebečky“?

Víc vzkazů už Helena nezvládla přečíst. Bože, co je tohle za panoptikum? Kde jsem se to ocitla, zaúpěla. Vzala do ruky poznámkový blok a chvíli počítala.

Resumé dnešního dne:

Favorité: 0

Muži k dalšímu prozkoumání:0

Mimoňové: 38

Středa, den třetí (prožitý ve výřivce)

Moj43: Přeji pěkné ráno a krásny celý dnešní den. Jsem Mojmir, je mi 43 a mam 14 ti letou dceru ve vlastni péči. Jsme sami již téměř 5 let. Mam vlastni byt, auto, motorKu i práci co mě bavi, ale i tak nám pořad někdo schází,,?Mam středošolske vzdělani, měřím cca 173 a vážím 80kg. Doma máme papouška a na zahradě dva psy,,,tak kdyby jsi třeba chtěla??Rad Tě poznám osobně,,ještě jednou přeji krásny den, čauky Mojmir.

Helena pohlédla na fotku. Na gauči se rozvaloval strejda s bříškem, který si zjevně ubral minimálně 20 kg a 20 roků. Vzápětí putoval do koše.

Další zájemce byl zjevně online:

OldovK: *Ahoj neznámá, mám rád zpětnou vazbu, kterou se řídím. Nechci se zařadit mezi ty stále stejné, opakující se..... Pokud si budeš chtít aktivně odpočinout, jezdím o víkendu na hodku a půl plavat do Kuřimi(<http://www.wellnesskurim.cz/>). Rekreační plavání,*

výřivka, parní lázeň. Zdraví neprospěšných káv a čajů bylo dost, tak zde je alternativa.

Sibi: *Aktivní odpočinek беру, ale první setkání v bazénu nebo vířivce? To zní dost... zvláště. Pravděpodobně nechceš kupovat zajíce v pytli. Helena.*

OldovK: *Ve výřivce se dobře povídá, Helenko, žádné postranní úmysly nemám.*

Sibi: *Povídá? A s kým? S výrama?*

Maximus byl také online a rozhodl se zahrnout Helenu řadou dotazů:

Maximus: *A co si studovala za VŠ? A co tu hledáš? A jak se ti žije bez chlapa? Už tě nebaví robertky?*

Sibi: *Už jsem se smířila s tím, že chlapi jako živočišný druh vymřeli. Ochočím si jiné zvíře. ☺*
Helena

Maximus: *To jsou silná slova... Kde bydlíš, mě si třeba nevybereš? Jaká sou kritéria?*

Sibi: *Pro začátek někdy stačí umět se podepsat. A přečíst si pozorně profil. Co ty na to?*

Maximus: *A to já neumím?*

Sibi: *To nevím, ale zatím jsi to neudělal, zdá se.*

Maximus: *Ty budeš asi nějaká komplikovaná bytost.*

Helena si pomyslela něco o bytostech nekomplikovaných, přímo jednoduchých, ale Maximus se mezitím odhlásil. Naštěstí.

Ludvar: *tady jsem :-)* 47/178/85 VŠ z Brna. *foto mohu zaslat.*

Ať jsi, kde jsi, klidně tam zůstaň.

Murko: *Ahoj, popovídáme si? Martin*

Sibi: *Ahoj, nahlédla jsem do tvého profilu, působíš sympaticky, ale na mě jsi příliš mladý. Já už děti neplánuju, mám odrozeno. Helena*

Murko: *Nemusíme mít hned vážný vztah, stačí nezávazný, ne?*

Sibi: *Jenže mně to nestačí a nic na tom nemění fakt, že se aktuálně*

nechci vázat ve smyslu dalšího manželství.

Murko: *Chtěl bych zkusit intimní vztah se zralou ženou.*

Sibi: *Proč ne, tak zkoušej. Přeji hodně štěstí.*

Murko: *Ty hned zavrhuješ něco hezkého a ještě jsi to ani nezkusila!*

Čtvrtek, den čtvrtý (plný tikání)

MMM: *Ahoj jsi opravdu kus krásné ženy.. Mám chuť se s Tebou seznámit, ale také chuť se něžně mazlit, dlouze líbat a poté vášnivě MILOVAT!!! Chci Tě princezno! 25 let*

Sibi: *Nejsem kus, jsem celá... A nechci tě, žabáku.*

Kozros: *Ahoouo J J J Tady Rostik ... A kdo si ti?*

Sibi: *Tlustej zpocenej plešatej starej chlap, kterej se tu dobře baví J*

Rogogo: *Ahojki, zkouším ti poslat vzkaz... Roman*

Sibi: *Tak zkoušej, zatím žádný nedorazil. Helena*

LovecKa: *Ahoj. Máš to pěkně napsaný, já nejsem až takový pisálek. Prostě zvu do termálů příští víkend na 4 nebo 5 nocí Slovensko nebo Maďarsko, je to tam super relax. Pepa od K.Varů. Jdeš do toho? Karel*

Sibi: *Nejdu. A předpokládám, že jsi to ani nemyslel vážně. Helena*

LovecKa: *Nevěděl jsem, že relax v termálech a pohoda a relax vůbec jsou ti cizí.*

Sibi: *Relax a pohoda mi cizí nejsou. Cizí jsi pro mě ty.*

Pepin1812: *Hledám zenu k vstahu ne imeili...*

Posílám telefon, těším se.

Trochu se obávám, že se budeš těšit hodně dlouho, Pepine...

Vojtec: *Ahojky, jsem nezadaný rozvedený muž, 46 let 175 cm vysoký viřešená minulost. Dělam do starozitností. Jestly máš odvahu, tak zavolej na mobil Vojtíškoví. A můžeš mi hned tikat.*

Sibi: *Odvaha mi nechybí, ale volat ani tikat nebudu Vojtíškoví ani nikomu jinému. Helena*

Mydva: *ahojky, jsme mladý pár 29 a 30 z okresu Znojmo a hledáme ženu, která by s námi chtěla zkusit mazlení a milování ve třech. upřednostňujeme dlouhodobé přátelství a kamarádství. samozřejmostí jsou oboustranné sympatie. zázemí máme :)*

Sibi: *V hledání vám nepomůžu, lituji... Helena*

Mirakl: *Ahoj. Jmenuji se Mirek a je mi 42let, 176cm, 85kg, sportovní postavy. Touto cestou*

sem se rozhodl ti napsat a oslovit. Mám zájem se s tebou seznámit a něco si s tebou napsat. Doufám že ti nevadí že ti tikám. Jsi krásna žena!

Sibi: Tykání mi nevadí, ale s tikáním mám trochu problém. Helena

Mateooo: Ahoj, nevypadáš nejhůř, ale trochu za zenitem, co? Hodiny už dotikaly... tik, tak J

„Myslím, že dotikal především čas určený pro seznamku,“ povzdychla nahlas Helena. „Jdu dělat něco rozumného,“ dodala a šla zkontrolovat zásoby vína ve spíži. Na další podobné perly už dnes nějak neměla sílu.

Pátek, den 5. (den zatmění mozků)

Jirka35: ahoj, rád bych tě poznal, seznámíme se? Petr

Sibi: Vzhledem k prázdnému profilu neumím dost dobře odpovědět.

Zatím vím jen to, že jsi poněkud mladší, než bych si představovala.

Jirka35: Takže hledáš někoho jiného???

Sibi: Jak mohu odpovědět, když jsi o sobě vůbec nic nenapsal? Zkus se trochu představit, prosím.

Jirka35: Ty jsi nějaká rázná...

Ardnij: *Jak se máš? Jindra*

Sibi: *Hezký večer, děkuji dobře. My se známe? Helena*

Ardnij: *Ne, jen se pokouším, abyjsme se znali...*

Sibi: *V tom případě jsi ne zvolil nejlepší způsob.*

Zkusíš napsat pár vět o sobě, ano?

R123: *Neruším, krásná vílo?*

Sibi: *Rušíš, ošklivý trpaslíku. Co jiného odpovědět na podobný dotaz?*

Pixi: *me by jsi nechtelaaaaa....?.....*

Sibi: *Jsi hodný, přítulný a nekoušeš? Nebo jak mám rozumět tvé otázce?*

Jose: *jsem z Břeclavy a odkud seš ty? Sem asi již starší 58/178/85 na odpověď odpovím*

Helena si povzdychla. Odkud asi jsem, když v profilu jednoznačně uvádím, že bydlím v Brně? Vzhledem k tomu, že i v inzerátu píšu o tom, že bych ráda poznala muže z Brna nebo nejbližšího okolí, představuje místo mého bydliště nerozluštitelný rébus. Asi tak jako odpověď na otázku, jak dlouho trvala třicetiletá válka. Bože, do čeho jsi tu duši vrazil, povzdychla nahlas Helena a s nadějí klikla na další vzkaz.

Jií: Ahoj, všiml jsem si, že máš podobný koníček – také trochu píšu. Něco ze svého života. Jiří

Sibi: To mě zajímá. O čem z tvého života kniha bude?

Helena

Jií: Heleno, o všem co jsem prožil a hlavně je směřována pro ty, kteří mají podobný zdravotní handicap jako já, aby pochopili, že s ním život teprve začíná. A budou v něm i básně, protože dokreslují určitou etapu mého života, kdy jsem před 4 roky ztratil to, co jsem dodnes nenašel. Byla to láska k ženě, které pro mne neskončila dobře. Tak tolik asi pro dnešek.

Mimochodem – souvisí Sibi se Sibiří?

Sibi: Nepřímo – můj nick souvisí s jedním z mých koníčků.

Jií: A z které části Sibiře jsi? Není u vás trochu zima?

Sibi: Jsem z Bystrce. Zimu moc ráda nemám.

Sibiřskou si raději ani nepředstavuji :-)

Jií: Možná to znamená, že máte v Bystrci Sibiř, protože u vás netopí...Ale teď se chci zeptat: co je to nick?

Sibi: Nick? Přece jméno, nebo přezdívka, pod kterým tu vystupuji.

Jií: Teď už tomu vůbec nerozumím, na profilu máš napsáno Sibi, ne Nick.

Sibi: *Myslím, že si pořád nerozumíme. Nick je totíž co jméno (anglicky). Moje jméno vzniklo v souvislosti s jedním z mých koníčků, jak už jsem psala. A moje jméno pro potřeby seznamky je Sibi.*

Jí: *Tak ahoj Nicku, jak je u vás na Sibiři? Jsi taky tak ledová? I v srdci? Na to ale vůbec nevypadáš. Co ty na to, Nicku? Problém je v tom, že máš vedle fotky napsáno Sibi, ne Nick, jak se domníváš.*

Sibi: *Co já na to? Že to vzdávám! Sbohem.*

Sobota, den šestý (plný sexu a barev)

Fredy: *Ahojky, omlouvám se za moji troufalost..., nabízím 3000 za diskrétní sex...*

Sibi: *Jsi z laciného kraje... mám mnohem lukrativnější nabídky...*

Mazlík: *ahoj nehledáš náhodou nějakého mazlíka: viš libíš se mi*

Sibi: *Ani náhodou. Mazlíčků mám doma plno. Jeden mi právě sedí na klíně.*

Pier: *ahoj jsem normální kluk moc mě vždycky lákalo zažít něco vzrušujícího s o něco starší partnerkou. Masáže, mazlení...někoho rozmazlovat. Je to taková moje tajná erotická představa a hledám ženu které by*

s to líbilo zase s mladším. Šlo by jen o kamarádství a hrátky. Petr

Sibi: Každý máme své představy. Tak hodně štěstí při hledání, já ti určitě nepomůžu. Žádnou takovou ženu neznám. Ale děkuji za příspěvek do připravované knihy sexuálních fantazií českých mužů. Helena

Mario: Ahojky a moc pěkný příjemný večer pro moc okouzlující dámu, jsi opravdu moc sympatická a roztomiloučká. Já jsem 40 letý z Blanenska. Moc rád si jdu zaplavat, chodím do kina, jízda na lyžích na kole, čtení a mám nový koníček- začínám malovat obrázky...krajinky. Jinak Tě strašně moc rád víc poznám a třeba pozvu na dobrou kávičku a mám na Tebe jedno moc speciální přáníčko, kterým by jsi mi opravdu moc pomohla, ale doufám, že se nezalekneš. Strašně moc prosím, jestli nosíš silonky, jestli by jsi mi mohla schovávat poškozené? Moc je scháním na malování, používám je na cezení a na ty barvičky je opravdu veliká spotřeba, tak snad mi pomůžeš a moc se těším na opravdu milou dámu. pa a pěkný zbytek dne přeje Pepík a moc se těším na odpověď. Opravdu předem děkuji za pomoc tak ještě jednou se prosím nelekni, sem normální v pohodě a Ty jsi opravdu moc hezká, máš překrásné foto pa P. Moc rád něco vytvořím pro Tebe ahoj...

Sibi: *Ahoj, jsem strašně ráda, že píšeš. Mám teď zrovna střevní chřipku a tak Ti ráda pošlu punčošky i s přecezenou barvou. Odstín je vhodný pro malování van Goghova pole slunečnic nebo pro natírání vojenských předmětů khaki barvou. Helenka*

Lumisek: *Ahoj, nechceš si občas vydělat?*

Sibi: *Máš nějaký zajímavý návrh?*

Lumisek: *bylo by hodně smělé se zeptat, jestli bys mě nevykouřila párkrát do měsíce za peníze?*

Sibi: *To je vážně neodolatelný návrh.*

Lumisek: *Jen nabídka.*

Sibi: *A nepleteš si to tu s bordelem? Ale něco bych pro tebe měla - píše mi právě kamarád, že má nová rovnátka z kalené oceli a tak by ti mohl poskytnout jedinečný zážitek z pocitu strouhané mrkve! Bereš?*

Fotoman: *Ahoj, neměla bys nějakou pěknou fotečku svých intimních partií?*

Sibi: *Náhodou tu mám krásné makrosnímky svých křečových žil, máš zájem?*

Fotoman: *Jistě pošli.*

Sibi: *Že by nová, ještě neprozkoumaná a nepopsaná úchylka? Varixofilie?*

Neděle, den 7. (a poslední)

Helena přečetla poslední došlé vzkazy. Uložila si pouze pět vzkazů, na které v rychlosti odpověděla. Všem odesílatelům poslala svoji e-mailovou adresu a doufala, že ji někdo z nich využije, protože se právě rozhodla profil zrušit. Na další lukrativní nabídky už neměla trpělivost. Ještě stručně zareagovala na poslední vzkaz, který právě dorazil, a vzápětí celý profil smazala.

AOL: Jsi bez perspektivy.

Sibi: Lepší být bez perspektivy, než bez mozku.

Odmítla dále ztrácet čas odpovídáním na vzkazy. Potřebovala si ulevit a trochu se vypovídat, a tak se raději pustila do dopisu pro kamarádku Anetu.

Ahoj Aneto,

rozhodla jsem se ti pochlubit, že jsem poslechla tvou radu a přihlásila jsem se na Štěstí, cz. Byla jsem tu týden a nestačila jsem se divit, jaké vzkazy mi chodí. Většina těch, kteří přečetli můj inzerát, se ani neobtěžovala napsat odpověď, většinou se zmohli jen na velestručný vzkaz. Těch zajímavých přišlo jako šafránu, mám je uložené, ale zatím jsem se tu nezapovídala s nikým. Zatím se totiž neobjevil žádný

Favorit. Kdybych měla shrnout celkovou bilanci po týdnu, vypadalo by to asi takto:

Totální mimoňové (rozuměj zajíčci, důchodci, negramotové, úchylové, omezující se na smajlíky a pozdravy, z druhého konce republiky nebo cizinci ...)

– 66 kousků

Slušní, ale nevyhovující požadavkům– 18

Určení k dalšímu ořukání– 8 (3 z nich se už stihli diskvalifikovat – jeden trval na schůzce u něj doma, další chce, abych s ním žila na vesnici, třetí mě odradil fotkou)

Favorité -0(!!!!!!!!!!!!!!!)

Někdy je odrazující už přezdívka. Rozumíš tomu, jak si může někdo, kdo hledá vážné seznámení, vymyslet nick např.: „kozlik.matej“, „posuk2“ nebo třeba „lib.pr“, příp. „mazel.mazel“ nebo „kamsnim“? Nebo je to můj problém, že mám podivné asociace?

Když ti přepíšu jen část došlých vzkazů, jak tě znám, určitě zareaguješ, že kdybych je nabídla jako scénář sitkomu, nikdo neuvěří, že nejsou vymyšlené, ale jde o čistou pravdu. Co říct třeba na tento vzkaz: „rat té posnam“ No, uznávám, že napsat ve větě o třech slovech hned několik chyb je výkon hodný obdivu...

Přesto bych uvítala, kdyby mi přišel alespoň jeden pěkný, jiskřivý mail, bez sexuálních narážek,

bez hrubek, zajímavý, smysluplný, vtipný, nápaditý od muže bez komplexů, přiměřeně sebevědomého, chytrého a slušného. Připadá ti to snad jako přehnaný požadavek?

Že se na seznamkách lže a podvádí, to mě nepřekvapuje. Je známá věc, že si ubíráme roky a kilogramy a naopak přidáváme centimetry nebo tituly. Ale myslela jsem si, že vystavovat fotky se zdráhají spíše ženy. Zdá se, že opak je pravdou. Pokud seznámeníchtíví fotku vůbec přiloží, je i při maximálním přiblížení většinou naprosto nepoužitelná. Muži posílají buď zcela rozmazané fotky, nebo se fotí proti sluníčku či jinak se schovávají – za tmavými brýlemi, džbánem piva, v motorkářských helmách, sportovních čepicích a vystavují spíše svoje auto, psa, dům, dceru, kamarádku, bývalou milenkou, motorku, kolo nebo batoh... Exhibicionisté se sice také najdou, ale znáš mě – nabašení sportovci nebo zarytí cyklisté v buzioblečcích a s brýlemi, příp. narcisové v přiléhavých mokrých plavkách mi mnoho neříkají... Občas mám při čtení vzkazů a profilů chuť hlasitě křičet: Je v tomto panoptiku vůbec někdo NORMÁLNÍ?

Jistě se ptáš, co dál. Rozhodla jsem se „proklepnout“ těch několik vybraných, a pokud si

s někým z nich budu virtuálně rozumět, čeká mě nová zkušenost – první „seznamková“ schůzka. V opačném případě si dávám pauzu. Potřebuji se trochu otřepat a nabrat dech. Jako každá správná kočka nyní zalézám do svého kouta a lížu si rány.

*Tvoje aktuálně znechucená, ale neporažená
Helena*

Výběrové řízení

Kavárna, kterou Robert pro jejich setkání vybral, měla příhodný název: Rendez-vous. Helena se usmála, když zjistila, že jejich procházka je u konce, ale Robert ji vzápětí poučil:

„První schůzka ještě není rande. První seznamková schůzka je prostě jen první schůzka.“

„A kdy schůzka přestane být prostě jen schůzkou a změní se v rande?“ zeptala se Helena, ale odpovědi se nedočkala.

„To je předčasné,“ odbyl ji Robert a vedl ji do kavárny. Psali si jen krátce, Robert byl stručný a věcný, ale rozhodně nebyl pro ni nezajímavý. Z jeho e-mailů bylo zjevné, že je vzdělaný, sečtělý a na rozdíl od většiny Heleniných nápadníků bezchybně zvládal i pravopis. Na zaslané fotce působil sympaticky. Začali se domlouvat na schůzce. Když Robert na její návrh sejít se na náměstí Svobody u ptáka odpověděl bez zaváhání: „Výborně, budu tam v dohodnutý čas,“ mile ji překvapil. Byl první, kdo věděl, kterého ptáka má Helena na mysli. Na schůzku přišel vysoký muž sportovního typu s kulichem na hlavě. Trochu medvěd, běželo hlavou Heleně. Přesněji řečeno medvěd, který se

poctivě chystá na zimu, byla její další myšlenka. Když si svlékl bundu, bylo zřejmé, že mohutnost jeho postavy zdaleka není daná jen vypracovanými svaly. Co mu přebývalo na objemu, to mu chybělo na hlavě. Na fotce, kterou Heleně poslal, ještě měl krátké tmavé vlasy ostříhané na ježka. Nepřekvapilo ji to. Už si stačila zvyknout, že fotografie, které od svých ctitelů dostávala, byly neaktuální, více než jen několik let staré, rozmazané, foceně proti sluníčku a nejlépe s tmavými brýlemi na očích.

Když se usadili a objednali si, Robert otevřel desky, které měl položené na klíně, vytáhl z nich list papíru a položil ho na stůl. Helena byla sice mírně krátkozraká, ale nadpis byl psaný velkými písmeny a zvýrazněný natolik, že ho snadno přečetla i ze svého křesla:

DOTAZNÍK

„Co je to?“ Helena se nevěřícně naklonila nad stůl, aby viděla papír z blízka. Text se ale nezměnil, četla dobře.

„Pojďme rovnou k věci.“ Robert si vzal do ruky propisku. „Chybí mi vyplnit ještě několik málo položek. Puštěme se do toho.“

Helena se naježila.

„Prozradíš mi, o co jde?“

„Nic špatného, jen dotazník. Víš, nějaké schůzky už mám za sebou. Že nedopadly dobře, je zřejmé, jinak bych tu teď s tebou neseděl. Naštěstí se dovedu ze svých zkušeností poučit. Dotazník jsem vytvořil, když jsem pochopil, jak některé ženy zkreslují realitu nebo otevřeně lžou. Psal jsem si s jednou sympatickou dámou, která o sobě tvrdila, že je štíhlá. Když potom na schůzku dorazila slonice, měl jsem chuť ji ani nepozdravit a zmizet. Ale nevyšlo to, všimla si mě a valila se ke mně. Bohužel mi poslala jen svůj portrét. Obličej měla příjemný, ale prdel jak štýrský valach, prostě hrůza. Naštvalo mě to, a tak jsem se rozhodl, že jí dám zabrat. Navrhl jsem procházku a hnal jsem ji Denisovými sady nahoru na Petrov... No hnal, šinula se za mnou, funěla, myslel jsem, že vypustí duši. Nahoře jsme se zastavili, podal jsem jí ruku a rozloučil se slovy: Milá dámo, já jsem sportovní typ. Mám rád pohyb, akci, rychlost. Ale vás by k rychlejšímu kroku zřejmě nepřinutila ani střevní chřipka. Takže spolu nebudeme dál ztrácet čas.“

Helena cítila, že se jí v hlavě rozblíkala červená kontrolka. Vlastně hned několik kontrolék. Zároveň začala být docela zvědavá na Robertovy myšlenkové pochody.

„A jak s touto zkušeností souvisí tvůj dotazník?“

„Od této chvíle беру seznamování víc systematicky. Když začnu s někým komunikovat, postupně vyplňuju dotazník. Co nenajdu v profilu, na to se později doptám. Několik fotografií je podmínkou.

S portrétem se už nespokojím.

„A k čemu ti ten dotazník vlastně je?“

„To je první fáze. Když mám všechny údaje, začíná fáze druhá. Hodnocení.“

„Hodnocení? Jak to myslíš?“

„Prostě všechny položky v dotazníku ohodnotím určitým počtem bodů, spočítám je, a pokud dáma dosáhla povinného minima, je zařazena do dalšího kola.“

Helena stěží potlačovala smích.

„A když dáma nedosáhla?“

„Pak je odložena do archívu.“

„Druhé kolo bude asi schůzka, že?“

„Přesně tak. Až se sejde několik uchazeček, navrhnu několik termínů, na každou schůzku mám maximálně hodinu času. Sepsal jsem několik bodů pro rozhovor. Ten je také bodově ohodnocen. Asi je jasné, že do dalšího – nejvyššího kola postupuje jen uchazečka s nejvyšším počtem bodů.“

„A co přesně je součástí hodnocení?“